

prima instanță, Judecătoria Centru mun. Chișinău
judecător: V. Sandu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Bostan, V. Sîrbu, V. Negru

dosarul nr. 2ra-896/2018

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Victor Burduh, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Stepan Lașcu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Lașcu împotriva Tatianeii Lașcu și Cristinei Lașcu cu privire la recunoașterea persoanei ca decăzută din drepturile de folosire a spațiului locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 prin care s-a admis apelul declarat de Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu, prin intermediul avocatului Rodica Crețu și s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2015, Stepan Lașcu, reprezentat de avocatul Svetlana Kuznețov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Lașcu și Cristinei Lașcu cu privire la recunoașterea persoanei ca decăzută din drepturile de folosire a spațiului locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Tatiana Lașcu este fosta soție, iar Cristina Lașcu, este fiica sa.

În acest sens, a remarcat că, în anul 1993, de către Pretura sectorului Centru a Primăriei Chișinău, reclamantului împreună cu familia i s-a repartizat apartamentul nr. XXXXX.

În baza bonului de repartiție reclamantul s-a instalat în locuința împreună cu soția sa, Tatiana Lașcu și fiica sa, Cristina Lașcu, și-au perfectat viza de reședință.

Reclamantul a mai indicat că în anul 2008 căsătoria sa cu Tatiana Lașcu a fost desfăcută.

A susținut că, peste puțin timp după divorț, fără a-l preveni pe reclamant, Tatiana Lașcu a părăsit locuința, luându-și lucrurile personale, iar fiica i-a spus că

mama sa a plecat la sanatoriu. Peste câteva luni a înțeles că fosta soție nu se v-a întoarce, a auzit că ultima locuiește sau în Irlanda, sau în Nederlanden, și de atunci nu știe nimic despre ea, nu contactează nici într-un mod.

Reclamantul a relevat că, fiica sa, Cristina a locuit un timp cu el după plecarea mamei, iar la sfârșitul anului 2008 s-a căsătorit și a plecat la Moscova, unde locuia cu soțul și socrii săi. La început a comunicat cu fiica prin telefon, dar peste un timp Cristina nu mai răspundea la apeluri, în prezent nu cunoaște domiciliul Cristinei Lașcu.

A mai menționat că, a continuat să locuiască în apartament, să îngrijească de el, să suporte toate cheltuielile, reparația locuinței, de serviciile comunale, inclusiv pentru pârate. Ultimele nu l-au contactat, iar tentativele lui de a afla careva date privitor la domiciliul lor nu au adus rezultate.

Reclamantul a indicat că, apartamentul până în prezent constituie proprietatea statului. Conform legislației în vigoare, chiriașul și membrii familiei lui, cărora li s-au repartizat apartamente din fondul locativ al statului sau unităților administrativ-teritoriale, organizațiilor și instituțiilor bugetare, sunt obligați să se folosească permanent de aceste încăperi locative, cu excepția celor privatizate sau transmise în alt mod în proprietate.

De asemenea indică că, conform art. 63, alin. (1) Cod cu privire la locuințe, în caz de absența temporară a chiriașului sau a membrilor familiei lui, încăperea de locuit se menține în decurs de 6 luni, iar în cazurile prevăzute de alin. (2) al aceluiași articol, încăperea se menține pe durata stabilită de această prevedere legală.

Susține că, pâratele nu locuiesc în apartament din anul 2008, adică de 7 ani, fiind însă formal înregistrate până în prezent în apartament, cât și faptul că acestea nu au manifestat nici o intenție de a se instala în apartament, sau de a se folosi în alt mod de dreptul de folosire a spațiului locativ.

Astfel, a menționat că nu dispune de alt loc de trai, intenționează să privatizeze locuința în care trăiește, iar înscrierea formală a pâratelor în apartament constituie obstacol în realizarea acestui drept al lui.

Reclamantul a solicitat a le recunoaște pe Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu ca decăzute din dreptul de folosire a spațiului locativ în apartamentul nr. XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Lașcu împotriva Tatiane Lașcu și Cristinei Lașcu cu privire la recunoașterea persoanei ca decăzută din drepturile de folosire a spațiului locativ. S-a recunoscut Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu ca persoane decăzute din dreptul de folosire a spațiului locativ.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 s-a corectat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2015, prin indicarea „S-a recunoscut Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu ca persoane decăzute din dreptul de folosire a spațiului locativ în ap. XXXXX”.

Invocând ilegalitatea hotărârea primei instanțe, la 17 iunie 2016, Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu au declarat apel nemotivat, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 s-a admis cererea de apel declarată de Tatiana Lașcu și Cristina Lașcu, prin intermediul avocatului Rodica Crețu. S-a casat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Lașcu împotriva Tatiane Lașcu și Cristinei Lașcu cu privire la recunoașterea persoanei ca decăzută din drepturile de folosire a spațiului locativ, și se emite o nouă hotărâre prin care: S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Stepan Lașcu împotriva Tatiane Lașcu și Cristinei Lașcu cu privire la recunoașterea persoanei ca decăzută din drepturile de folosire a spațiului locativ.

La 09 ianuarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 164).

Iar, la 12 martie 2018, Stepan Lașcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care decizia instanței de apel a fost pronunțată la 28 noiembrie 2017 și a fost expediată participanților la proces conform scrisorii la 09 ianuarie 2018 (f.d. 164), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Stepan Lașcu a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Totodată indică că, instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante soluționării cauzei, precum și și-a bazat soluția pe fapte neprobate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 06 aprilie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatelor cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cauzei intimele nu și-au valorificat dreptul de a depune referință vis-a-vis de recursul declarat, prin care să-și exprime opinia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Stepan Lașcu în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stepan Lașcu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Stepan Lașcu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Victor Burduh

Galina Stratulat